EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 13.6.2025
COM(2025) 313 final

2025/0166 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i gemensamma EES-kommittén beträffande ändring av bilaga II (Tekniska föreskrifter, standarder, provning och certifiering) och bilaga IV (Energi) till EES-avtalet

(Energieffektivitetsdirektivet)

(Text av betydelse för EES)

MOTIVERING

1. FRÅGA SOM BEHANDLAS I FÖRSLAGET

Detta förslag avser ett beslut om fastställande av den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i gemensamma EES-kommittén i samband med det planerade antagandet av gemensamma EES-kommitténs beslut om ändring av bilaga II (Tekniska föreskrifter, standarder, provning och certifiering) och bilaga IV (Energi) till EES-avtalet

2. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

2.1. EES-avtalet

Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (*EES-avtalet*) säkerställer lika rättigheter och skyldigheter på den inre marknaden för medborgare och ekonomiska aktörer i EES. Enligt EES-avtalet ska EU-lagstiftningen om de fyra friheterna införlivas i alla 30 berörda stater, dvs. EU:s medlemsstater samt Norge, Island och Liechtenstein. Avtalet omfattar även samarbete på andra viktiga områden såsom forskning och utveckling, utbildning, sociala frågor, miljöfrågor, konsumentskydd, turism och kultur, vilka gemensamt benämns ”angränsande och övergripande politikområden”. EES-avtalet trädde i kraft den 1 januari 1994. Europeiska unionen och dess medlemsstater är parter i EES-avtalet.

2.2. Gemensamma EES-kommittén

Gemensamma EES-kommittén ansvarar för förvaltningen av EES-avtalet. Kommittén är ett forum som gör det möjligt att utbyta åsikter om frågor som rör EES-avtalets funktion. Besluten fattas i samförstånd och är bindande för parterna. På EU-sidan är det Europeiska kommissionens generalsekretariat som ansvarar för samordning av EES-frågor.

2.3. Gemensamma EES-kommitténs planerade akt

Gemensamma EES-kommittén förväntas anta gemensamma EES-kommitténs beslut (*den planerade akten*) om ändring av bilaga II (Tekniska föreskrifter, standarder, provning och certifiering) och bilaga IV (Energi) till EES-avtalet.

Syftet med den planerade akten är att införliva direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG[1] och direktiv (EU) 2018/2002 om ändring av direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet[2] med EES-avtalet.

Den planerade akten kommer att vara bindande för parterna i enlighet med artiklarna 103 och 104 i EES-avtalet.

3. DEN STÅNDPUNKT SOM SKA INTAS PÅ UNIONENS VÄGNAR

Kommissionen överlämnar det bifogade utkastet till beslut av gemensamma EES-kommittén till rådet för antagande som unionens ståndpunkt. Efter antagandet bör ståndpunkten läggas fram i gemensamma EES-kommittén så snart som möjligt.

Det bifogade utkastet till beslut av gemensamma EES-kommittén innehåller anpassningar för Eftastaterna i EES, enligt vad som anges i skälen och texten om anpassningar i det bifogade

[1] Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG (EUT L 315, 14.11.2012, s. 1).

[2] Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2002 av den 11 december 2018 om ändring av direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet (EUT L 328, 21.12.2018, s. 210).

utkastet till beslut av gemensamma EES-kommittén, som går utöver vad som kan anses vara rent tekniska anpassningar i den mening som avses i rådets förordning (EG) nr 2894/94[3]. Unionens ståndpunkt behöver därför fastställas av rådet.

4. RÄTTSLIG GRUND

4.1. Förfarandemässig rättslig grund

4.1.1. Principer

I artikel 218.9 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*) föreskrivs att beslut ska antas ”om fastställande av vilka ståndpunkter som på unionens vägnar ska intas i ett organ som inrättas genom ett avtal, om detta organ ska anta akter med rättslig verkan, med undantag av sådana akter som kompletterar eller ändrar avtalets institutionella ram”.

Begreppet ”akter med rättslig” verkan omfattar akter som har rättslig verkan med stöd av de regler i internationell rätt som tillämpas på organet i fråga. Det omfattar även instrument som inte har bindande verkan enligt internationell rätt, men som är ”ägnade att på ett avgörande sätt påverka innehållet i de bestämmelser som antas av unionslagstiftaren”[4].

4.1.2. Tillämpning i det aktuella fallet

Gemensamma EES-kommittén är ett organ som inrättats genom ett avtal, nämligen EES-avtalet. Den akt som ska antas av gemensamma EES-kommittén utgör en akt med rättslig verkan. Den planerade akten kommer att vara bindande enligt internationell rätt i enlighet med artiklarna 103 och 104 i EES-avtalet.

Den planerade akten varken kompletterar eller ändrar avtalets institutionella ram. Den förfarandemässiga rättsliga grunden för det föreslagna beslutet är därför artikel 218.9 i EUF-fördraget jämförd med artikel 1.3 i rådets förordning (EG) nr 2894/94.

4.2. Materiell rättslig grund

4.2.1. Principer

Den materiella rättsliga grunden för ett beslut enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget jämförd med artikel 1.3 i rådets förordning (EG) nr 2894/94 är främst beroende av den materiella rättsliga grunden för den EU-rättsakt som ska införlivas med EES-avtalet.

Om den planerade akten har två syften eller två beståndsdelar av vilka det ena syftet eller den ena beståndsdelen kan identifieras som det eller den huvudsakliga, medan det eller den andra endast är av underordnad betydelse, måste det beslut som antas enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget ha en enda materiell rättslig grund, nämligen den som krävs med hänsyn till det huvudsakliga eller avgörande syftet eller den huvudsakliga eller avgörande beståndsdelen.

4.2.2. Tillämpning i det aktuella fallet

Eftersom gemensamma EES-kommitténs beslut införlivar direktiven 2012/27/EU och (EU) 2018/2002 med EES-avtalet bör den materiella rättsliga grunden för detta rådsbeslut vara densamma som för den akt som ska införlivas. Den materiella rättsliga grunden för det föreslagna beslutet är därför artikel 194.2 i EUF-fördraget.

---

[3] Rådets förordning (EG) nr 2894/94 av den 28 november 1994 om formerna för genomförandet av Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EGT L 305, 30.11.1994, s. 6).

[4] Domstolens dom av den 7 oktober 2014, Tyskland/rådet, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punkterna 61–64.

4.3. Slutsats

Den rättsliga grunden för det föreslagna beslutet bör vara artikel 194.2 i EUF-fördraget jämförd med artikel 218.9 i EUF-fördraget och artikel 1.3 i rådets förordning (EG) nr 2894/94.

5. OFFENTLIGGÖRANDE AV DEN PLANERADE AKTEN

Eftersom gemensamma EES-kommitténs akt kommer att ändra bilaga II (Tekniska föreskrifter, standarder, provning och certifiering) och bilaga IV (Energi) till EES-avtalet är det lämpligt att den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* efter antagandet.

2025/0166 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i gemensamma EES-kommittén beträffande ändring av bilaga II (Tekniska föreskrifter, standarder, provning och certifiering) och bilaga IV (Energi) till EES-avtalet

(Energieffektivitetsdirektivet)

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 194.2 jämförd med artikel 218.9,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2894/94 av den 28 november 1994 om formerna för genomförandet av Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet[5], särskilt artikel 1.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet[6] (*EES-avtalet*) trädde i kraft den 1 januari 1994.

(2) I enlighet med artikel 98 i EES-avtalet får gemensamma EES-kommittén besluta att ändra bland annat bilaga II (Tekniska föreskrifter, standarder, provning och certifiering) och bilaga IV (Energi) till EES-avtalet.

(3) Direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG[7] och direktiv (EU) 2018/2002 om ändring av direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet[8] bör införlivas med EES-avtalet.

(4) Flera bestämmelser i direktiv 2012/27/EU, ändrat genom direktiv (EU) 2018/2002, kräver betydande anpassningar som återspeglar särdragen i EES-avtalet och i Eftastaterna.

---

5 EGT L 305, 30.11.1994, s. 6.

6 EGT L 1, 3.1.1994, s. 3.

7 Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG (EUT L 315, 14.11.2012, s. 1).

8 Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2002 av den 11 december 2018 om ändring av direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet (EUT L 328, 21.12.2018, s. 210).

(5) Eftersom unionens överordnade energieffektivitetsmål för 2020 och 2030 inte är tillämpliga på Eftastaterna bör artiklarna 3.1 a och 3.5 i direktiv 2012/27/EU och artikel 1.1 i direktiv 2012/27/EU, ändrat genom direktiv (EU) 2018/2002, inte tillämpas på Eftastaterna. Eftastaterna har dock på frivillig basis fastställt sina nationella vägledande mål för energieffektivitet i enlighet med Eftastaternas förklaring som åtföljer gemensamma EES-kommitténs beslut.

(6) I artikel 5 i direktiv 2012/27/EU, ändrat genom direktiv (EU) 2018/2002, hänvisas till de minimikrav avseende energiprestanda som ska uppfyllas på grundval av artikel 4 i direktiv 2010/31/EU om byggnaders energiprestanda. Med tanke på att Island har ett undantag från införlivandet av direktiv 2010/31/EU är det lämpligt att tillåta Island att fullgöra sina skyldigheter när det gäller minimikrav avseende energiprestanda i statliga myndigheters byggnader på grundval av landets nationella lagstiftning.

(7) Det är också lämpligt att anpassa artikel 20.5 i direktiv 2012/27/EU, ändrat genom direktiv (EU) 2018/2002, i enlighet med detta, särskilt genom att ersätta hänvisningen till artikel 5.1 med en mer allmän hänvisning till artikel 5 för att återspegla de anpassningar som gjorts enligt de sistnämnda bestämmelserna.

(8) De nya energibesparingar som Island ska uppnå i enlighet med artikel 7.1 bör fastställas på en nivå som återspeglar särdragen i Islands energimarknad och energimix.

(9) Med tanke på att Islands energisystem är isolerat, nästan fossilfritt, med höga nivåer av försörjningstrygghet och energioberoende, och i stor utsträckning beroende av förnybar geotermisk energi med särskilda egenskaper, är det lämpligt att tillåta ett undantag för Island från vissa krav när det gäller mätning i artiklarna 9a, 9b och 9c.

(10) Eftersom Island inte har någon infrastruktur för naturgas och är undantaget från direktiv 2009/73/EG om den inre marknaden för naturgas, bör artiklarna 9 och 10 vad gäller mätning av naturgas och faktureringsinformation inte tillämpas på Island.

(11) Eftersom direktiv 2004/8/EG om främjande av kraftvärme på grundval av efterfrågan på nyttiggjord värme på den inre marknaden för energi inte gäller geotermisk kraftvärme i Island bör artiklarna 14 och 15 i direktiv 2012/27/EU, ändrat genom direktiv (EU) 2018/2002, som korrelerar till direktiv 2004/8/EG inte tillämpas på Island.

(12) Bilaga II (Tekniska föreskrifter, standarder, provning och certifiering) och bilaga IV (Energi) till EES-avtalet bör därför ändras i enlighet med detta.

(13) Unionens ståndpunkt i gemensamma EES-kommittén bör därför grunda sig på det åtföljande utkastet till beslut.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i gemensamma EES-kommittén beträffande den föreslagna ändringen av bilaga II (Tekniska föreskrifter, standarder, provning och certifiering) och bilaga IV (Energi) till EES-avtalet ska baseras på det utkast till beslut av gemensamma EES-kommittén som åtföljer det här beslutet.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande